

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

004945

Repertoriumnummer 2017/10184
Datum van uitspraak 13 december 2017
Rolnummer 2015/AR/2184 + 2015/AR/2416

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Samenvoeging van zaken

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

B3 kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001001500-0001-0017-01-01-1

Inzake: 2015/AR/2184

1. De heer

wonende te Brasschaat,

2.

met maatschappelijke zetel te Wijnegem,
ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het
ondernemingsnummer

3. De heer

wonende te Brasschaat,

die allen voor huidige procedure keuze van woonst doen op het kantoor van hun
raadslieden,

- appellanten,
- allen vertegenwoordigd door meester Jacobs Sarah, in eigen naam en loco
meester Geelen koen, beiden advocaat te 2018 Antwerpen, Mechelse-
steenweg 64 B 101 (ref.: GSI 140001829);

tegen het vonnis van kamer AB14 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen van 24 april 2015, gekend onder de rolnummers AR 14/3116/A,
AR 14/3117/A, AR 14/3118/A, AR 14/3339/A, AR 14/3340/A, AR 14/3341/A,
AR 14/3571/A en AR 14/5142/A;

tegen:

1. HET VLAAMS GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaams Regering, voor wie optreedt de Minister President
van de Vlaamse Regering wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Martelaarsplein
19,

2. HET VLAAMS GEWEST, publiekrechtelijk rechtspersoon,
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, zijnde de Minister tot wiens
bevoegdheid het onderwerp van dit geschil behoort op het kabinet van de Minister-
President van de Vlaamse Regering (in de persoon van de rekenplichtige van het
Herstelfonds met kantoren te 1210 Sint-Joost-Ten-Node, Koning Albert II-laan 19 B
22), met kabinet te 1000 Brussel, Koolstraat 35,

- geïntimeerden,
- beiden vertegenwoordigd door meester Claes Johan, advocaat te 2550
Kontich, Mechelsesteenweg 160 (ref.: 1006/1765);

Mede inzake:

1. De heer |

wonende te | Schoten, |

2. De heer |

wonende te | Schoten,

3. |

met maatschappelijke zetel te | Merksem, |

ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het
ondernemingsnummer | ,

4. Mevrouw |

wonende te | Schoten,

5. De heer |

wonende te | Merksem, |

6. Mevrouw |

wonende te | Ekeren,

in hun hoedanigheid van erfgenaam van de heer ,

laatst wonende te | , overleden op | ,

- allen vertegenwoordigd door meester Pauwels Eva, advocaat te 2018
Antwerpen, Broederminstraat 9 (ref: EP 2014-1183);

En inzake: 2015/AR/2416

1. HET VLAAMS GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaams Regering, voor wie optreedt de Minister President van de Vlaamse Regering wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19,

2. HET VLAAMS GEWEST, publiekrechtelijk rechtspersoon,

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, zijnde de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwerp van dit geschil behoort op het kabinet van de Minister-President van de Vlaamse Regering (in de persoon van de rekenplichtige van het Herstelfonds met kantoren te 1210 Sint-Joost-Ten-Node, Koning Albert II-laan 19 B 22), met kabinet te 1000 Brussel, Koolstraat 35,

- appellanten,
- beiden vertegenwoordigd door meester Claes Johan, advocaat te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160 (ref.: 1006/1765);

tegen het vonnis van kamer AB14 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 24 april 2015, gekend onder de rolnummers AR 14/3116/A, AR 14/3117/A, AR 14/3118/A, AR 14/3339/A, AR 14/3340/A, AR 14/3341/A, AR 14/3571/A en AR 14/5142/A;

tegen:

1. De heer

wonende te Brasschaat,

2.

met maatschappelijke zetel te Wijnegem,
ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het ondernemingsnummer

3. De heer

wonende te Brasschaat,

die allen voor huidige procedure keuze van woonst doen op het kantoor van hun raadslieden,

- geïntimeerden,
- allen vertegenwoordigd door meester Jacobs Sarah, in eigen naam en loco meester Geelen koen, beiden advocaat te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 B 101 (ref.: GSI 140001829);

4. De heer |

wonende te | Schoten, |

5. De heer |

wonende te | Schoten, |

6. |

met maatschappelijke zetel te | Merksem, |
ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het
ondernemingsnummer |

7. Mevrouw |

wonende te | Schoten, |

8. De heer |

wonende te | Merksem, |

9. Mevrouw |

wonende te | Ekeren, |

in hun hoedanigheid van erfgenaam van de heer |
laatst wonende te |, overleden op |

- geïntimeerden,
- allen vertegenwoordigd door meester Pauwels Eva, advocaat te 2018 Antwerpen, Broederminstraat 9 (ref: EP 2014-1183);

* * *

1.

Het hof doet uitspraak in deze zaak die op de zitting van 8 november 2017 behandeld en in beraad werd genomen.

Het hof houdt rekening met de bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

PAGE 01-00001001500-0005-0017-01-01-4

Het hof nam kennis van de stukken, in het bijzonder:

- Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 24 april 2015;
- Het verzoekschrift tot hoger beroep van | | ; | en | | ; neergelegd op 18 september 2015;
- De akte van hoger beroep betekend namens het Vlaams Gewest op 27 oktober 2015;
- De laatste conclusies en bewijsstukken voor partijen;

De zaken gekend onder de rolnummers 2015/AR/2184 en 2015/AR/2416 betreffen hogere beroepen tegen hetzelfde vonnis, zodat zij voor een goede rechtsbedeling, wegens samenhang, worden samengevoegd.

2.

Deze procedure betreft een verzet tegen een administratieve geldboete, opgelegd omwille van het doorbreken van een stakingsbevel met betrekking tot een perceel grond te | | .

Het perceel was bij overeenkomst van 11 oktober 2010 verhuurd als parking naast/ aan het restaurant van | | ; met als zaakvoerders | | en wijlen | | .

Het perceel is sinds 7 juni 2012 eigendom van | | ; met als maatschappelijk doel bouwpromotie, vastgoedmanagement, grondverkaveling,....

De heren | | en | | zijn zaakvoerders van | | , de statutaire zaakvoerder van | | .

3.

Op 4 november 2010 werd er door een bevoegde verbalisant een proces-verbaal opgesteld op grond van artikel 6.1.47, 1° VCRO wegens strijdig gebruik (als parking). Er werd een stakingsbevel afgeleverd dat bij beslissing van 17 november 2010 werd bekrachtigd en betekend aan | | .

4.

Hierna werd door | | als zaakvoerder van | | ; een vergunningsaanvraag ingediend. Op 5 augustus 2011 werd een vergunning afgeleverd voor de heraanleg en een parking van negen wagens.

5.

Op 20 juni 2013 werd een navolgend proces-verbaal opgesteld inzake doorbreking van het stakingsbevel en een nieuw stakingsbevel werd opgelegd dat op 1 juli 2013 bekrachtigd werd. Dit werd aangetekend verstuurd aan
en aan   en

Bij vaststellingen van 11 juni, 15 juni en 20 juni 2013 werden immers inbreuken op het stakingsbevel van 4 november 2010 en op de vergunning van 5 augustus 2011 vastgesteld, nl. gebruik van het perceel voor het parkeren van 24 en 13 voertuigen, terwijl de vergunning slechts het parkeren van 9 voertuigen toeliet, de voortuinzone en de groene zones tussen de parkeerplaatsen waren verhard met kiezelstenen om er voertuigen te stallen, de draadafsluiting werd verwijderd om het volledig perceel als parking te gebruiken en de maximale toegelaten verharding werd overschreden.

6.

Aan   en   en aan
,   en   werd op 23 december 2013 een administratieve
geldboete opgelegd wegens het doorbreken van het stakingsbevel.

Na een verzoek tot kwijtschelding werden de boetes verminderd tot 2.250 EUR voor   ,   en   en tot 2.500 EUR voor   en de consoorten

7.

Op 15 april 2014 werd een dwangbevel tot onmiddellijke betaling van de boetes uitgevaardigd.

Dit dwangbevel werd aan   en
betekend op 29 april 2014, aan   en   en aan   en
op 6 mei 2014 en aan de erfgenamen van   op 8 augustus 2014.

8.

Op 22 mei 2014 tekenden   ,   en
verzet aan overeenkomstig artikel 6.1.50 §4 VCRO bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, tegen het dwangbevel, met dagvaarding van het Vlaams Gewest.

Op 5 juni 2014 tekenden en verzet aan, op 12 juni 2014 en op 8 september 2014 de erfgenamen van

Alle verzetten werden samengevoegd wegens samenhang.

(Op 11 juni 2014 werd het stakingsbevel van 4 november 2010 opgeheven, ingevolge een vergund verkavelingsproject op het perceel).

9.

De eerste rechter oordeelde in zijn vonnis van 24 april 2015 dat het verzet van laattijdig en ontoelaatbaar was, de verzetten van en en van toelaatbaar maar ongegrond en het verzet van en de erfgenamen van toelaatbaar en gegrond.

De eerste rechter wees erop dat voor pas verzet werd aangetekend meer dan 30 dagen na de betekening van het dwangbevel, zodat dit laattijdig was.

Verder overwoog de eerste rechter dat de inbreuken blijken uit het proces-verbaal van 25 juni 2013, dat eigenaar is sinds 2012 en via de notariële verkoopakte kennis had van het stakingsbevel en het strijdig gebruik toeliet, net als en

Aan werd het stakingsbevel van 2010 betekend en ook was op de hoogte aangezien hij na de betekening aan een vergunning voor de parking aanvroeg. Volgens de eerste rechter blijkt uit niets dat en daadwerkelijk op de hoogte waren van het stakingsbevel en de overtredingen.

10.

Tegen dit vonnis tekenden eerst en hoger beroep aan. Zij vragen het bestreden vonnis te hervormen en te zeggen voor recht dat de geldboetes aan hen opgelegd, nietig en zonder waarde zijn en deze desgevallend conform artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing te laten.

Ook het Vlaams Gewest tekende hoger beroep aan en vraagt het bestreden vonnis te hervormen, enkel in de mate waarin het de vorderingen van [redacted] en de erfgenamen van [redacted] gegrond verklaarde, en vraagt dus ook deze vorderingen ongegrond te verklaren.

Ook [redacted] en [redacted] tekenden (bij conclusie) hoofdberoep aan. Zij, [redacted] en de erfgenamen van [redacted] vragen dat ook de vorderingen van [redacted] en [redacted] ontvankelijk en gegrond zijn en te zeggen voor recht dat ook de geldboetes aan hen opgelegd nietig en van geen waarde zijn en het Vlaams Gewest te veroordelen tot terugbetaling ervan.

11.

Het bestreden vonnis werd op 9 oktober 2015 betekend aan [redacted] en [redacted]

Het verzoekschrift tot hoger beroep van [redacted] en [redacted] werd neergelegd op 18 september 2015. De akte van hoger beroep namens het Vlaams Gewest werd betekend op 27 oktober 2015. Bij conclusie neergelegd op 9 november 2015 tekenen [redacted] en [redacted] hoofdberoep aan.

Alle hogere beroepen werden tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld en zijn toelaatbaar. De toelaatbaarheid ervan wordt overigens niet betwist.

12.

Wat betreft [redacted] en [redacted] is het hof is van oordeel dat de eerste rechter terecht aan de hand van de concrete omstandigheden en de stukken, het verzet toelaatbaar maar ongegrond verklaarde. Het hof sluit zich hierbij aan.

In antwoord op de door hen in hoger beroep uiteengezette grieven, voegt het hof daar nog het volgende aan toe.

13.

Er bestaat geen betwisting over dat alle verzetdoende partijen, dus ook [redacted] en [redacted] de rechtbank van eerste aanleg hebben gevat op grond van artikel 6.1.50§4 VCRO en de rechtbank en thans het hof dus de interne en externe wettigheid van de bestuurshandeling moet toetsen.

De rechter onderzoekt of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete, en of de straf niet onevenredig is met de inbreuk. Hij houdt hierbij rekening met de zwaarte van de inbreuk en de hoogte van de opgelegde sancties.

Het toetsingsrecht houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om opportuniteitsredenen, boetes kan kwijtschelden of verminderen.

14.

Artikel 6.1.49 §1 VCRO bepaalt dat een administratieve geldboete van 5.000 EUR wordt opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in artikel 6.1.47, 5de lid. De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid.

, en werden, minstens op 7 juni 2012, formeel in kennis gesteld van het stakingsbevel van 4 november 2010, met name door de vermelding ervan in hun notariële aankoopakte: “...De koper bevestigt op de hoogte te zijn van deze brief en er een kopie van ontvangen te hebben...”.

Een rechtstreekse kennisgeving van het proces-verbaal van vaststelling en het stakingsbevel, zoals voorzien in artikel 6.1.47, derde en vijfde lid VCRO, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid. , en hadden aldus kennis van het stakingsbevel.

De stelling dat enkel aan de persoon aan wie overeenkomstig artikel 6.1.47 VCRO kennis werd gegeven van het bekrachtigd stakingsbevel bij toepassing van artikel 6.1.49 VCRO een administratieve geldboete kan worden opgelegd, kan niet worden aangenomen Het stakingsbevel heeft een werking *in rem* en geldt *erga omnes*.

15.

, en stellen dat zij geen enkele handeling hebben gesteld in strijd met het stakingsbevel en geen actieve gebruikshandelingen hebben voortgezet in strijd met een bekrachtigd bevel tot staking en dat er geen desbewust of wetens en willens voortzetten bestaat in hun hoofde.

(en) en) verhuurde ook nadat zij eigenaar was geworden van het perceel, dit verder aan de consoorten als parking, zonder dat zij erop toezag dat het stakingsbevel en de voorwaardelijke vergunning werden nageleefd.

Zoals terecht door de eerste rechter aangehaald, diende als professional betreffende onroerend goed, erop toe te zien dat het goed, waarvan zij wist dat er een stakingsbevel op rustte, enkel gebruikt werd mits naleving van het stakingsbevel en de tussengekomen voorwaardelijke vergunning voor heraanleg (stallen van 9 wagens, ...).

Zelfs indien het stakingsbevel en/of de voorwaardelijke vergunning voor de heraanleg van de parking van 11 augustus 2011 niet werd meegedeeld aan en bij de aankoop van het perceel, hadden zij hiervan kennis kunnen nemen in het vergunningsregister.

, en die na de aankoop contact hadden met over het stallen van voertuigen, zoals blijkt uit het verslag van de hoorzitting, hebben toestemming verleend tot het verder gebruik van het perceel, zonder erop te wijzen dat dit enkel conform de voorwaardelijke vergunning van 2011 kon.

16.

, en : kunnen zich niet beroepen op een "gewijzigde juridische context" tussen het stakingsbevel en het doorbreken van het stakingsbevel. Het loutere feit dat intussen een voorwaardelijke vergunning werd afgeleverd voor de heraanleg van de parking, maakt niet dat het stakingsbevel niet werd doorbroken.

De voorwaardelijke vergunning werd niet uitgevoerd/nageleefd; er was op 20 juni 2013, net als ten tijde van het stakingsbevel, nog steeds een strijdig gebruik van het perceel. Zoals uitdrukkelijk in het stakingsbevel voorzien (p. 2) wordt het stakingsbevel maar geacht te zijn opgeheven voor zover de vergunning en de eventuele voorwaarden strikt worden gevolgd.

De vergunning onder voorwaarden voor de heraanleg van de parking werd niet gevolgd, de grond werd nog steeds gebruikt voor het parkeren van meer dan negen voertuigen, de voortuinzone werd niet aangelegd zoals vergund en er werd geen groene zone aangelegd tussen de parkeerplaatsen....

Het stakingsbevel was dus niet opgeheven en werd doorbroken.

17.

, en hebben, als nieuwe eigenaar, geen enkel initiatief genomen om het stakingsbevel te laten respecteren zodat hen terecht een administratieve geldboete werd opgelegd, die reeds verminderd werd tot 2.250 EUR per persoon.

Het hof is dan ook van oordeel dat het stakingsbevel en de vaststelling van de doorbreking ervan en de opgelegde geldboetes wettig zijn en aan en naar redelijkheid werden opgelegd wegens het doorbreken van het bevel tot staking wegens het strijdig gebruik van het perceel als parking.

De door het bestuur getroffen maatregel werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen en steunt niet op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Het na een stakingsbevel in 2010 voortdurend strijdig gebruik als illegale parking van een perceel in woongebied dient te worden aangepakt. Het feit dat het perceel jarenlang als parking zou gebruikt zijn (huurovereenkomst d.d. 10 oktober 2010?), noch het feit dat aan verschillende personen een geldboete werd opgelegd, noch het feit de toestand intussen (sinds 11 juni 2014) geregulariseerd is, doet hieraan afbreuk.

18.

Zoals terecht door de eerste rechter aangehaald, was het verzet op 12 juni 2014 van , aan wie op 6 mei 2014 een dwangbevel werd betekend, niet betekend binnen de 30 dagen, dus laattijdig en ontoelaatbaar.

Het hoger beroep van : tegen deze beslissing is dus ongegrond.

19.

, en wijlen waren de drie broers, zaakvoerders van . Op 11 oktober 2010 werd een huurovereenkomst afgesloten tussen en de vorige eigenaars van het perceel "om een parking tot stand te brengen". Nog geen maand later werd een stakingsbevel opgelegd wegens strijdig gebruik van het perceel.

Het proces-verbaal en het stakingsbevel werden betekend aan

Op 20 juni 2013 werd opnieuw een proces-verbaal opgesteld, waarin de doorbreking van het stakingsbevel werd vastgesteld. Dit proces-verbaal en het nieuwe stakingsbevel werd betekend aan en

Zoals reeds hoger besproken (onder punt 16), was het stakingsbevel van 4 november 2010 geenszins haar rechtskracht verloren door de latere stedenbouwkundige vergunning van 5 augustus 2011, nu de voorwaardelijke vergunning niet werd nageleefd en het strijdig gebruik bleef (zie hoger).

Zoals uitdrukkelijk in het stakingsbevel voorzien (p. 2) wordt het stakingsbevel maar geacht te zijn opgeheven voor zover de vergunning en de eventuele voorwaarden strikt worden gevolgd. De voorwaardelijke vergunning werd niet uitgevoerd/nageleefd; er was op 20 juni 2013, net als ten tijde van het stakingsbevel, nog steeds een strijdig gebruik van het perceel.

De vergunning onder voorwaarden voor de heraanleg van de parking werd niet gevolgd, de grond werd nog steeds gebruikt voor het parkeren van meer dan negen voertuigen, de voortuinzone werd niet aangelegd zoals vergund en er werd geen groene zone aangelegd tussen de parkeerplaatsen....

Partij beroept zich tevergeefs op een "essentieel gewijzigde vergunningssituatie". Het stakingsbevel was niet opgeheven en werd doorbroken, zoals uitdrukkelijk vastgesteld in het proces-verbaal van 20 juni 2013.

20.

Zoals ook reeds hoger vermeld, kan de stelling dat enkel aan de persoon aan wie overeenkomstig artikel 6.1.47 VCRO kennis werd gegeven van het bekrachtigd stakingsbevel bij toepassing van artikel 6.1.49 VCRO een administratieve geldboete kan worden opgelegd, niet worden aangenomen. Het stakingsbevel heeft een werking *in rem*.

Volgens artikel 6.1.49 VCRO kan een administratieve geldboete worden opgelegd wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel aan elke persoon die handelingen, werken of wijzigingen voorzet in strijd met een bekrachtigd stakingsbevel. Deze personen moeten niet op straffe van nietigheid worden geïdentificeerd in de processen-verbaal.

Partij verwijst dan naar het uitvoeringsbesluit van 28 april 2000 en de vermeldingen die op grond van artikel 2, §2 moeten worden opgenomen in het proces-verbaal dat een inbreuk op een bekrachtigd stakingsbevel vaststelt. Zij houdt voor dat enkel aan de in het proces-verbaal vermelde personen een geldboete kan worden opgelegd.

Opnieuw moet worden verwezen naar artikel 6.1.49 VCRO dat stelt dat een administratieve geldboete kan worden opgelegd wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel aan elke persoon die handelingen, werken of wijzigingen voorzet in strijd met een bekrachtigd stakingsbevel.

De vermeldingen die op grond van artikel 2, §2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2000 moeten worden opgenomen in het proces-verbaal dat een inbreuk op een bekrachtigd stakingsbevel vaststelt, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid (vgl. Cass. 13 september 2007, www.cass.be)

Het proces-verbaal vermeldt als eigenaar _____ en als huurders/gebruikers van de grond “ _____ en _____ ”. De andere personen aan wie ook een geldboete werd opgelegd, zijn niet in hun belangen geschaad omdat zij niet expliciet in het proces-verbaal zijn geïdentificeerd.

Het staat vast dat de drie broers, zaakvoerders van het restaurant, die het naastliggend perceel huurden en dagelijks hun klanten lieten parkeren op dit perceel, op de hoogte waren of moesten zijn van het stakingsbevel van 2010 dat aan hun BVBA werd betekend, en waarna één van hen een vergunning tot heraanleg van de parking aanvraag.

Het staat ook vast dat de drie zaakvoerders op de hoogte waren of moesten zijn dat de voorwaardelijke vergunning niet nageleefd werd, het aantal te stallen voertuigen niet beperkt werd tot negen, de opgelegde groenzones niet uitgevoerd werden en zodoende het stakingsbevel van 2010 doorbroken werd.

_____ en wijlen _____, zaakvoerders van _____, hielden, bij hun verzoek tot kwijtschelding van de geldboete, geen van allen voor dat zij niet op de hoogte waren van de problematiek van de parking, van het stakingsbevel dat aan de BVBA werd betekend, noch van het feit dat de vergunning slechts negen parkeerplaatsen toeliet....

_____, _____ en wijlen _____ hadden dus kennis van het stakingsbevel en zetten zelf als materiële uitvoerders het strijdig gebruik verder. Zij lieten hun klanten verder parkeren op het niet conform de vergunning aangelegde en te grote parkeerterrein zodat zij zich persoonlijk schuldig maakten aan de doorbreking van het stakingsbevel.

De feitelijke en juridische betrokkenheid van [redacted] en wijlen [redacted] staat vast. Geen van de zaakvoerders heeft het nodige gedaan om de onwettige toestand terdege aan te pakken, zodat terecht aan elk van hen een administratieve geldboete werd opgelegd, die verminderd werd tot 2.500 EUR per persoon.

21.

Uit de feitelijke omstandigheden blijkt dat in casu, in tegenstelling tot wat partij [redacted] voorhoudt, het stakingsbevel niet onredelijk of in strijd met een (latere) omzendbrief werd ingezet, maar wel degelijk als een effectief middel werd aangewend.

Er werd een stakingsbevel uitgeschreven binnen de maand nadat het perceel aan partij [redacted] verhuurd werd "om er een parking tot stand te brengen". Onmiddellijk nadien vroeg [redacted] een vergunning voor heraanleg aan, zodat er een aanvang werd genomen om de onwettige toestand aan te pakken. Helaas werd de verkregen voorwaardelijke vergunning dan niet, minstens niet correct, uitgevoerd.

22.

Het hof is dan ook van oordeel dat het stakingsbevel en de vaststelling van de doorbreking ervan en de opgelegde geldboetes wettig zijn en ook aan [redacted] en [redacted] naar redelijkheid werden opgelegd wegens het doorbreken van het bevel tot staking wegens het strijdig gebruik van het perceel als parking.

De door het bestuur getroffen maatregel werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen en steunt niet op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Het na een stakingsbevel in 2010 voortdurend strijdig gebruik als illegale parking van een perceel in woongebied dient te worden aangepakt. Partij [redacted] heeft nog minstens drie jaren hiervan gebruik gemaakt en hier voordeel uit gehaald. Het feit dat aan verschillende personen een geldboete werd opgelegd, noch het feit de toestand intussen (sinds april of juni 2014) geregulariseerd is, doet hieraan afbreuk.

23.

Het bestreden vonnis wordt dus gedeeltelijk hervormd. De vorderingen van alle verzetdoende partijen worden afgewezen, ook deze van [redacted] en van de erfgenamen van [redacted]

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof voegt de zaken gekend onder de rolnummers 2015/AR/2184 en 2015/AR/2416 samen.

Het hoger beroep van _____, _____ en _____ in _____ toelaatbaar maar ongegrond.

Het hoger beroep van _____ en _____ is toelaatbaar maar ongegrond.

Het hoger beroep van het Vlaams Gewest is toelaatbaar en gegrond als volgt.

Het bestreden vonnis wordt bevestigd, behalve waar het de vorderingen van _____, en van _____ en _____ in hun hoedanigheid van erfgenamen van _____ gegrond verklaarde en het Vlaams Gewest veroordeelde tot hun gerechtskosten.

Ook de oorspronkelijke vorderingen van _____ en van _____ en _____ in hun hoedanigheid van erfgenamen van _____ zijn ongegrond.

_____ en _____, _____ en _____ in hun hoedanigheid van erfgenamen van _____ worden veroordeeld tot de gerechtskosten.

Deze worden voor het Vlaams Gewest volgens opgave ervan bepaald op:

- kosten akte van hoger beroep: 560,15 EUR
- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320 EUR

Dit arrest werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van **13 december 2017**
door

M. DOM

D. DEMEESTER

P. HEIREMANS

R. VAN GOETHEM

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier

R. VAN GOETHEM

P. HEIREMANS

D. DEMEESTER

M. DOM

